

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 21a/2016

privind controlul constituționalității art. 4 alin. (4)
din Legea nr. 333 din 10 noiembrie 2006
cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală

CHIȘINĂU

23 martie 2016

Curtea Constituțională, statuând în componența:

DI Alexandru TĂNASE, *președinte*,
DI Aurel BĂIEȘU,
DI Igor DOLEA,
DI Victor POPA, *judecători*,
cu participarea dlui Maxim Iurcu, *grefier*,

Având în vedere sesizarea depusă la 17 martie 2016,
înregistrată la aceeași dată,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 23 martie 2016 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La 17 martie 2016, dl Adrian Lebedinschi, deputat în Parlament, a adresat Curții Constituționale sesizarea privind controlul constituționalității articolului 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10 noiembrie 2006 cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală.

A. Motivele sesizării

2. Motivele sesizării, astfel cum au fost expuse de autor, pot fi rezumate după cum urmează.

3. Conform articolului 1 alin. (1) al Legii nr. 333 privind statutul ofițerului de urmărire penală, ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului și în limitele competenței sale, efectuează nemijlocit urmărirea penală în cauze penale și exercită alte activități prevăzute expres de lege. Alineatul (2) al acestui articol stabilește că nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organelor de urmărire penală abilitați cu funcții de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații, care au statut de persoane investite cu funcții de constatare a infracțiunilor, stabilit prin lege.

4. Totodată, articolul 4 alineatul (4) al legii stabilește că procurorul, prin ordonanța sa, la propunerea ofițerului de urmărire penală, poate desemna și alți angajați ai Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Național Anticorupție, Serviciului Vamal în calitate de ofițeri de urmărire penală.

5. În același timp, potrivit art. 2 alin. (4) din Codul de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi pot fi aplicate doar cu condiția includerii acestora în Cod.

6. În opinia autorului sesizării, prevederile contestate contravin articolului 1 alin. (3) din Constituție.

B. Legislația pertinentă

7. Prevederile relevante ale Constituției (M.O., 1994, nr. 1) sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„(1) Republica Moldova este un stat suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului este republica.

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sânt garantate.”

8. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (republicat în M. O., 2013, nr 248-251, art. 699) sunt următoarele:

Articolul 2 Legea procesuală penală

„(1) Procesul penal se reglementează de prevederile Constituției Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și de prezentul cod.

(2) Principiile generale și normele dreptului internațional și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte constituie elemente integrante ale dreptului procesual penal și nemijlocit dau naștere drepturilor și libertăților omului în procesul penal.

(3) Constituția Republicii Moldova are supremație asupra legislației procesuale penale naționale. Nici o lege care reglementează desfășurarea procesului penal nu are putere juridică dacă este în contradicție cu Constituția.

(4) Normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

(5) În desfășurarea procesului penal nu pot avea putere juridică legile și alte acte normative care anulează sau limitează drepturile și libertățile omului, încalcă independența judecătorească, principiul contradictorialității, precum și contravin normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, prevederilor tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.”

Articolul 253 Organele de urmărire penală

„(1) Urmărirea penală se efectuează de către procuror și de către organele constituite conform legii în cadrul:

- 1) Ministerului Afacerilor Interne;
- 2) Serviciului Vamal;
- 3) Centrului Național Anticorupție.

(2) Organele de urmărire penală sânt reprezentate de ofițeri de urmărire penală anume desemnați în cadrul instituțiilor menționate în alin.(1) și subordonați organizațional conducătorului instituției respective.

(3) Ofițerii de urmărire penală sânt independenți, se supun legii și indicațiilor scrise ale conducătorului organului de urmărire penală și ale procurorului.

(4) Statutul ofițerului de urmărire penală este stabilit prin lege.”

9. Prevederile relevante ale Legii nr. 333-XVI din 10 noiembrie 2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală (M.O., 2006 nr. 195-198, art. 918) sunt următoarele:

Articolul 1 Ofițerul de urmărire penală

„(1) Ofițerul de urmărire penală este persoana care, în numele statului și în limitele competenței sale, efectuează nemijlocit urmărirea penală în cauze penale și exercită alte activități prevăzute expres de lege.

(2) Nu pot avea calitatea de ofițer de urmărire penală angajații organelor de urmărire penală abilitați cu funcții de menținere a ordinii publice, de control sau de exercitare a activității operative de investigații, care au statut de persoane investite cu funcții de constatare a infracțiunilor, stabilit prin lege.”

Articolul 4 Organele administrației publice centrale în care activează ofițeri de urmărire penală

„(1) Ofițerii de urmărire penală sânt desemnați și își desfășoară activitatea în organele de urmărire penală constituite, conform legii, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Vamal și Centrului Național Anticorupție.

(2) Sistemul organelor de urmărire penală include, după caz, departamente, direcții generale, direcții, secții, servicii sau birouri de urmărire penală constituite în cadrul instituțiilor menționate la alin.(1) și al subdiviziunilor teritoriale ale acestora.

(3) Constituirea, reorganizarea și lichidarea organelor de urmărire penală de toate nivelurile se efectuează, în condițiile legii, de către conducătorii instituțiilor menționate la alin.(1).

(4) Angajații unor alte subdiviziuni din instituțiile menționate la alin.(1) pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală numai în cazul desemnării lor prin ordonanță a procurorului, la propunerea ofițerului de urmărire penală.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului sesizării

10. Autorul sesizării menționează că, potrivit Codului de procedură penală, urmărirea penală se efectuează de către procuror și ofițerul de urmărire penală.

11. În același timp, potrivit art. 2 alin. (4) din Codul de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi pot fi aplicate doar cu condiția includerii acestora în Cod.

12. În pofida acestor reglementări, Legea nr. 333 din 10 noiembrie 2006 cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală prevede posibilitatea conferirii atribuțiilor de ofițer de urmărire penală și altor angajați din subdiviziunile Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Național Anticorupție sau Serviciului Vamal prin emiterea unei ordonanțe de către procuror.

13. În final, autorul sesizării susține că normele contestate încalcă articolul 1 alin. (3) din Constituție.

B. Aprecierea Curții

14. Examinând sesizarea sub aspectul admisibilității, Curtea constată următoarele.

15. În temeiul articolului 135 alin.(1) lit.a) din Constituție, articolului 4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin.(1) lit.a) din Codul jurisdicției constituționale, Curtea exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor.

16. Curtea menționează că articolele 25 lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin.(1) lit.g) din Codul jurisdicției constituționale abilitază deputatul în Parlament cu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională.

17. Curtea reține că prerogativa cu care a fost investită prin articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție presupune stabilirea corelației dintre normele contestate și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației acesteia.

18. Curtea constată că obiectul sesizării vizează corelația între normele cuprinse în Legea nr.333 din 10 noiembrie 2006 cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală (art.4 alin. (4)) și normele Codului de procedură penală, în ceea ce privește condițiile în care angajații organelor de drept pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală.

19. Curtea menționează că, prin Decizia nr. 8 din 9 noiembrie 2015 și Decizia nr. 7 din 26 februarie 2016, au fost declarate inadmisibile două sesizări **cu un obiect identic**.

20. Curtea a menționat că, în lipsa incidenței normei constituționale asupra normei contestate, sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

21. Curtea stabilește că, întrucât **sesizarea este una repetitivă** și nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele expuse în Decizia nr. 8 din 9 noiembrie 2015 și în Decizia nr. 7 din 26 februarie 2016 sunt valabile și în prezenta cauză.

Din aceste motive, în temeiul articolului 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale și pct. 28 lit. b) din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea deputatului în Parlament Adrian Lebedinschi privind controlul constituționalității articolului 4 alin. (4) din Legea nr. 333 din 10 noiembrie 2006 cu privire la statutul ofițerului de urmărire penală.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Alexandru TĂNASE

*Chișinău, 23 martie 2016
DCC nr. 13
Dosarul nr. 21a/2016*